

Til § 34.

Til denne Paragraf har Udvalget stillet to Ændringsforslag, af hvilke det første er en Følge af den foreslaaede Tilføielse til § 31. Det andet gaar ud paa en forandret Affattelse af nærværende Paragrafs sidste Stykke, saaledes at dets Regel alene kommer til at gjælde om de Brud paa Spiritusmaaleren, for hvilke Brændevinsbrænderen efter § 31 er gjort ansvarlig.

Til § 37.

Naar denne Paragraf henviser til Fdg. 14de Mai 1845, som fremdeles skal have Gyldighed, blot med en enkelt Forandring, saa drifter Udvalget sig vel ikke til at foreslaa dens Ophævelse, skjøndt den alt i Lov 29de December 1857, § 80, kun blev sagt at skulle gjælde indtil videre. Men Udvalget skal derimod henstille til Finantsministeren at tage Spørgsmaalet om dens forsatte Gyldighed under Overveielse, da dens enkelte Bestemmelser i hvert Fald turde trænge til et nyere Æfersyn.

Til § 38.

Som fremhævet under Lovforslagets 1ste Behandling, kan den her foreslaaede Tillægsstraf til den almindelige Straf for Næringslovgivningens Overholdelse ifølge Paragrafens Ordlyd ramme i Tilfælde, hvor der ikke er nogen som helst Grund til at paalægge den, f. Ex. hvor en Mand har kjøbt et ældre, behørig kontrolleret Brænderi, men glemte itide at løse Borgerkab. Her foreligger ingen Krænkelse af en fiktal Interesse, som kunde begrunde Nødvendigheden af en Tillægsstraf, der kun bør idømmes, hvor ikke blot Næringsadkomst mangler, men Løbopsynet tillige paa lovstridig Maade er holdt i Uvidenhed om Brænderiets Drift eller dets Genoptagelse til Drift. I Overensstemmelse hermed har Udvalget foreslaaet Paragrafens Affattelse ændret.

For at gjøre det klart, at Brændevinsvedskaberne skulle konfiskeres selv for første Gang begaaet Overtrædelse, har Udvalget foreslaaet, at der efter „hvorhos“ tilføies: „i alle Tilfælde“. Den særlige Regel om Paatalen i denne Paragraf foreslaas endelig som formentlig overflødig udeladt.

Til § 39.

Det til denne Paragraf stillede Ændringsforslag, gaaende ud paa, at der efter „den“ i 3die Linie tilføies: „i et Brænderi, som beskattes efter Karrum“, er en ligefrem Følge af den til § 26 foreslaaede Ændring, hvorefter Rjedlerne i et udbyttebeskattet Brænderi ikke behøve at stemples.

Til § 43.

Til denne Paragraf, Stykke c., er stillet et Ændringsforslag som Følge af den til § 19 i Forslag bragte Bestemmelse om overgjeret Næste. Et Stykket „g.“ i samme Paragraf fore-

slaas udeladt, staar i Forbindelse med den foreslaaede Udeladelse af det sidste Stykke i § 5.

Til § 44.

Da det ellers overalt i Lovforslaget kun hedder, at der „erlægges en Bøde“ eller Lignende, medens Spørgsmaalet om dens Erleggelse af Brændevinsbrænderen er afgjort ved den almindelige Regel i § 46, er det unødvendigt her udtrykkelig at fremhæve, at Bøden erlægges af „Brændevinsbrænderen“, hvorfor dette Ord er foreslaaet udeladt og „erlægger“ foreslaaet ombyttet med „erlægges“.

Til § 45.

I Betragtning af de øvrige i dette Lovforslag foreskrevne Bøders Størrelse og med særligt Hensyn til, at Straffemaalet efter denne Paragraf ogsaa skal omfatte gjentagne Forseelser, har Udvalget ment, at Størstemaalet af Bøden bør forhøies fra 50 til 200 Kroner.

Til § 46.

Det ved denne Paragrafs 1ste Sætning Brændevinsbrænderen paalagte altfor omfattende Ansvar har Udvalget i Overensstemmelse med det til § 31 Bemærkede foreslaaet begrændset til sin naturlige Omfang, idet enhver Fare, som denne Begrændsning ellers kunde volde, er fjernet ved, at Brændevinsbrænderen har beholdt Bevisbyrden for, at Forseelsen ikke kan lægges ham eller hans Folk til Last.

Til § 48.

Affattelsen af denne Paragraf er foreslaaet ændret i Overensstemmelse med den forandrede Affattelse af § 46. I Henseende til Brændevinsbrændere, som angive til Udsjælf, følger Begrændsningen vel allerede af den citerede Paragraf, men af Hensyn til andre mulige Angivere bør den dog udtrykkelig tilføies.

Til § 49.

Det første Stykke af denne Paragraf indeholder dels en Overflødighed, da Lov 16de Februar 1866 uden Hensyn dertil vil finde Anvendelse paa de ifølge Lovforslaget idømte Bøder, dels en Urigtighed, da det forudsætter, at den Brændevinsbrænderen idømte Bøde kan inddrives ved Udpantning, hvilken Fremgangsmaade Lov 16de Februar 1866 netop udelukker ved saadanne Bøder, som de i denne Lov omhandlede. Udvalget har derfor foreslaaet samme Stykke udeladt.

Naar Paragrafens Stykke dernæst bestemmer, at de paagældende Sager kunne foredræes undergivne Domstolenes Afgjørelse inden 4 Uger fra den Tid, Opdagelsen har fundet Sted Men da det ikke er givet, at Toldbestyrrelsen inden denne Frist's Udløb har afgivet sin Resolution,